

РЕШЕНИЕ

№ 7575

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7414** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, двете дружества със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез юрисконсулт К. Н., срещу Решение № Ж-567 от 06.07.2023 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на двете дружества са дадени задължителни указания, както следва: 1./в 7-дневен срок от получаване на решението на КЕВР да удовлетворят искането на И. Камбурян за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект 5 и 6 с ИТН 2763784, находящи се в [населено място],[жк], зона В, [жилищен адрес]; 2./ В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателите не се представляват. От пълномощника им е постъпила молба, в която заявява, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Д., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение за заинтересованата страна.

Заинтересованата страна – И. К. Камбурян, в съдебно заседание се представлява от адв. М., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по подадена от И. Камбурян жалба с вх. № Е-11ИН-00-363/05.05.2023 г.

На основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 с писмо от 11.05.2023 г. Комисията е изискала от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД становища на дружествата във връзка с подадената жалба.

На 18.05.2023 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е посочило, че е предоставило информацията, с която разполага на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и отговор по същество ще бъде представен в КЕВР от страна на електроснабдителното дружество.

На 18.05.2023 г. „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е изпратило становище, в което е изложило следното:

От 2020 г. двата обекта, вписани в нотариалния акт като кабинет № 5 и № 6, са заведени като един общ обект с ИТН 2763784 в системата на дружеството като небитов въз основа на заявление-декларация за започване на продажба на електроенергия. От нотариален акт за покупко-продажба № 120, том I, рег. № 970, дело № 109/2020 г., вписан в службата по вписванията на 11.03.2020 г., е видно, че предназначението на обекта е за „здравни и социални услуги“.

На 24.04.2023 г. г-жа Камбурян е подала Заявление за услуга до Е. и Заявление - Декларация за започване на продажба до ЕСД, с които е поставила искане количествата консумирана електрическа енергия в обединения обект на адреса в [населено място], [жилищен адрес] на ет. 4 да се фактурират по цени за битови клиенти.

С писмо от 28.04.2023 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е информирало жалбоподателката, че не може да удовлетвори искането ѝ за промяна на статута от небитов на битов, тъй като е необходимо да се промени предназначението на обекта съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Посочено е още, че чл. 178, ал. 4 от ЗУТ е уредено, че обекти със стопанско предназначение, в случая за „здравни и социални услуги“, не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация.

Доказателства, че г-жа Камбурян е изпълнила такава процедура, не са представени.

Издадено е Решение № Ж-567 от 06.07.2023 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на двете дружества са дадени задължителни указания, както следва: 1./ В 7-дневен срок от получаване на решението на КЕВР да удовлетворят искането на И. Камбурян за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект 5 и 6 с ИТН 2763784, находящи се в [населено място],[жк], зона В, [жилищен адрес]; 2./ В седемдневен срок след изпълнение на указанията по т. 1 да уведомят КЕВР за предприетите действия.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице,

имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./ В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Действащите Общи условия на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г.

Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към

електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно/. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 /тридесет/ дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Следва да се посочи с Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ, в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на §15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

От изложеното следва, че правилно КЕВР, на основание чл.22, ал.1 и ал.5 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба №3 от 21.03.2013 г. е прието, че жалбата на И. Камбурян е основателна и са дадени задължителни указания и на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД. И това е така, тъй като Камбурян е клиент на електроснабдителното дружество „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД.

Не следват различни изводи от разпоредбите на ЗУТ. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на

ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Да се задължи собственик на различни обекти в жилищна сграда да извършва такава промяна в случай че чл. 6, ал. 4 от Общите условия го задължава при промяна на предназначението на използваната от него енергия от стопанска на битова само писмено да уведоми за това Е., противоречи на целта на закона. Промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

В конкретния случай с подадените на 24.04.2023 г. заявления за услуга до Е. и заявление - декларация за започване на продажба до ЕСД, заинтересованата страна е поискала количествата консумирана електрическа енергия в обединения обект на адреса в [населено място], [жилищен адрес] да се фактурират по цени за битови клиенти. От съдържащия се в административната преписка нотариален акт се установява, че обектът е с предназначение за „здравни и социални услуги“. В констативен протокол № П-023702/04.05.2020 г. на [община] е посочено, че обектът се ползва за жилищни нужди. Тези доказателства са достатъчни, за да се приеме, че доставяната в обекта електрическа енергия се използва за собствени битови нужди.

Съдът приема, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД заинтересованата страна е уведомила електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта. Заинтересованата страна има статут на битов клиент в собствения ѝ обект, съгласно §1, т. 2а от ДР на ЗЕ.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

На заинтересованата страна също следва да бъдат присъдени разноси на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в размер на 1 000 лв., представляващи адвокатско възнаграждение адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, двете дружества със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Решение № Ж-567 от 06.07.2023 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД с ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], двете дружества със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], да заплатят на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД с ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] да заплатят на И. К. Камбурян с ЕГН [ЕГН] сумата от 1 000 лв. /хиляда/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: